

صفر قهرمانی، سمبل مقاومت و مبارزه، درگذشت

بر طبق اخبار رسیده، امروز صبح، صفر قهرمانی، قدیمی ترین زندانی سیاسی و سمبل مقاومت در زندانهای رژیم سابق، در بیمارستان ایران مهر بدورد حیات گفت. صفر قهرمانی از بیماری سرطان ریه رنج می برد و علیرغم کوشش بسیار رفیقان و دوستان نزدیک، متأسفانه تلاش های پزشکان به نتیجه نرسید و قلب این قهرمان ملی در سن ۸۱ سالگی از طیش باز ایستاد.

صفر قهرمانی، که همه رفقاو یاران و همبندیان سابق وی را « صفرخان » صدا می کردند، در سال ۱۳۰۰ در روستای شیشوان از توابع آذر شهر در آذربایجان به دنیا آمد. در سنین جوانی به مبارزه بر علیه رژیم سلطنت روی آورد و پس از تشکیل فرقه دمکرات آذربایجان، به این حزب پیوست. بدنبال حمله ارتش شاه به آذربایجان و شکست فرقه، صفرخان، که یکی از مسئولین نقل و انتقال نیروهای فرقه به خارج بود، در عراق دستگیر شد و بمدت دو سال در زندانی بود تا به ایران تحویل داده شد و پس از آن به مدت ۲۸ سال در زندان های شاه سپری کرد. وی با سرسختی بسیار در مقابل فشار های رژیم مقاومت کرد و هرگز تسلیم نشد و هیچگاه نپذیرفت تا با نوشتن ندامت نامه از زندان خارج شود. صفرخان سمبل مقاومت در مقابل دژخیمان رژیم شاه و امید بخش جوانانی بود که در مبارزه با رژیم دستگیر و زندانی می شدند.

صفرخان در سال ۱۳۵۷ بدنبال خروش عظیم ملت ایران و با گشوده شدن درب زندان ها، آزاد شد. از آن پس خانه وی محفل بسیاری از مبارزین قدیمی و جوان بود و زندگی سراسر مبارزه و مقاومت وی، الهام بخش مبارزین تازه نفس. صفر خان در این سال های آخر عمر از بیماری سرطان و قلبی رنج می برد. هیئت اجرائی سازمان فدائیان خلق ایران با تاسف فراوان، درگذشت صفر قهرمانی، صفر خان، این سمبل مقاومت و مبارزه یک نسل از مبارزین راه آزادی و عدالت در ایران، را به خانواده، رفیقان، یاران و دوستان وی تسلیت گفته و خاطره این قهرمان ملی را سپاس می گذارد.

یادش جاودان باد

هیات اجرائیه سازمان اتحاد فدائیان خلق ایران

۱۹ آبانماه ۱۳۸۱ / ۱۰ نوامبر ۲۰۰۲